

5774

Torah from Around the World

Alles is voorzien, en vrijheid is gegeven. De wereld wordt geoordeeld met goedheid. En alles naar de meerderheid van goede daden. En sommigen zeggen: We weten niet hoe de daden worden geteld.

(Spreuken over de Fundamenten [Pirké Avot] 3:15, uitgave Amphora Books)

Sjabbat 3 mei 2014 / 3 ijar 5774: Emor: Wajikra / Leviticus 21:1 - 24:23

Tanach: blz. 241- 250

Haftara : Jechezkeel 44:15-31

Tanach: blz. 1131 - 1132

Commentaar: Rabbijn Grisha Abromovich, Wit-Rusland

Vertaling: Jochanan Belinfante

[Het Engelse origineel](#)

Verbinding met de werkelijkheid

Het Tora-gedeelte deze week gaat over onderwerpen die misschien op het eerste oog niet met elkaar verbonden lijken te zijn. Direct na de wetten betreffende de priesters lezen wij over de kalender van de heilige gebeurtenissen: de Sjabbat en de feesten. Dan, tegen het einde van het hoofdstuk, wordt ons het verhaal verteld over iemand die Gods naam ijdel gebruikt: de zonde van blasfemie. Hoe brengen wij die verschillende thema's en geboden bij elkaar? Hoe kunnen wij ze begrijpen in de context van de moderne wereld en analyseren wat zij betekenen voor elk en iedereen onder ons?

De uitdaging om deze sidra te begrijpen wordt verder gecompliceerd doordat veel van de details die Emor noemt, inclusief vele details over hoe de priester heilige offers zou moeten eten en over de cyclus van de feesten, ook elders in de Tora worden aangedragen. Er zijn ook andere vertellingen die uitleggen wat Mosjé had moeten doen met degene die God beledigde, de blasfemist. Dus is de vraag hier: 'Wat is hier uniek?'

Rabbijn W. Gunther Plaut brengt in zijn *Torah: A Modern Commentary* het idee naar voren dat sidra Emor een lijst presenteert van wetten die nodig zijn om een voortdurende relatie met God te onderhouden. Het is waar dat wanneer wij spreken over priesterlijke geboden aan het begin van het hoofdstuk, zij enkele aspecten behandelen van de voorschriften met betrekking tot de levenscyclus en van de voedselvoorschriften, zoals een aanraking van een stoffelijk overschot, verboden huwelijken, gebreken en de voorwaarden en beperkingen bij

dierenoffers. De feestkalender vervolgt met het verklaren van de jaarlijkse cyclus, onder toevoeging van de pelgrimsfeesten uit Sjemot [Exodus] (de hoofdstukken 23 en 34), de eerste dag van de zevende maand die later Rosj Hasjana [Joods Nieuwjaar] zal worden, en Grote Verzoendag, Jom Kippoer.

Het overgrote deel van deze sidra is gewijd aan de 'regels' over hoe een goede Jood te zijn. De meeste zijn vrij bekend, zoals „een oog voor een oog, een tand voor een tand” en „vreemdelingen en burgers moeten gelijk worden behandeld”. Maar in hetzelfde gedeelte lezen wij het minder bekende verhaal over de bestraffing wegens het gebruik van Gods naam op een ijdele wijze: dood door steniging. Deze persoon was een inwonende vreemdeling, een onbekende in de gemeente. Maar de wet werd gelijkwaardig op hem toegepast.

Wij leren de noodzakelijke beperkingen voor de priesters aan het begin van het hoofdstuk, inclusief de lichamelijke 'gebreken' die een priester diskwalificeren voor het doen van bepaalde voorgeschreven taken. De priester met een platte neus, abnormale ogen of littekens mag God geen offers brengen. Daarnaast wordt ons verteld over andere taken die de gehandicapte priester wel mag blijven uitvoeren.

De moderne samenleving blijft worstelen met de vragen rond de doodstraf en met het te werk stellen van individuen met gebreken en beperkingen. Er bestaan geen beslissingen daaromtrent die door de gehele wereld worden geaccepteerd. Maar leren wij van de lessen in Tora over het belang van het onderhouden van een nauwe relatie met God, wij leren ook dat wij één norm moeten toepassen op iedereen, zowel op de burger als de vreemdeling. Alle mensen verdienen respect en begrip.